

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Vocea Tăcerii

Conferința din 27.07.1972

Lectura meditației zilei.

Liniștea interioară este un indiciu care vă poate revela gradul de evoluție al ființelor. Cel care a știut să pună ordine și armonie în interiorul său, grație Luminii, ar trebui să știe să instaleze liniștea și în sine, și în jurul său, și toți cei care-l înconjoară vor simți, în tot ceea ce face el, o blândețe și o armonie extraordinară.

Vă voi spune acum, ceva ce am mai spus în trecut, vorbind despre liniște; noi am descoperit că liniștea exterioară este ușor de obținut: mergi și te izolezi undeva, departe de orice zgomot și gata, liniștea este regăsită ! Dar..., când vine vorba despre liniștea interioară, aceasta este o problemă foarte, foarte dificilă, sunt foarte puțini cei care au realizat-o. Și de fapt, ce este liniștea interioară ? Liniștea interioară dovedește că nu mai există dezordine, du-te-vino sau gălăgie în interior, nici strigăte, nici urlete, nici scrâșnete; totul este liniște, în armonie, totul este pus la punct și ființa umană este atât de degajată, de eliberată, de ușoară, încât își poate permite să urce foarte sus, să creeze fără dificultate. Altfel, dacă nu reușește să se liniștească, zgomotul din interior o va împiedica să facă orice. Zgomotul interior îl disturbă puternic pe om și conștiința sa. Atunci când doarme, omul aude vocea interioară, Vocea Tăcerii cum este denumită în Orient. Există mai multe cărți pe această temă: Vocea Tăcerii, Vocea lui Dumnezeu, Vocea Spiritului Divin. Atunci când cineva începe să o audă, totul începe să aibă o explicație, totul se clarifică și este minunat.

Dar până ajunge să audă această voce interioară... oh ! la, la !... cu toate că ea se află acolo tot timpul, tot timpul. Și de ce este atât de dificil ? Pentru că ne împiedică zgomotul interior. Să ne gândim, de exemplu, la o orchestră: există, câteodată, un sunet delicat, de flaut sau vioară, dar din cauza tuturor celorlalte instrumente, a trompetelor, a alămurilor, el nu poate fi auzit. Trebuie atunci să vă concentrați, să auziți tocmai acel sunet delicat, care este cel mai slab, dar cel

mai spiritual, cel mai expresiv, căci sunetul alămurilor nu vă spune nimic. Ați putea să-l auziți, dar ar trebui ca toate celelalte să se oprească puțin... Priviți în târguri și iarmaroace la o reprezentație: există mereu cineva care strigă, gesticulează, care vrea să comunice ceva, dar este acoperit de zgomot, de vacarm. Situația este similară: există o voce interioară care vorbește în toate ființele, dar este acoperită de pasiuni, de rătăcirii, de tendințe diverse, ființa este trasă în toate părțile de către natura ei inferioară, astfel încât această voce interioară foarte delicată, fiind foarte slabă, nu poate fi auzită, ea nu țipă, nu zboară, și este absolut necesară să restabilim liniștea interioară pentru a o putea auzi. Această liniște înseamnă a nu fi tras în toate părțile, hărțuit de instincte violente, de manifestări puternice, degradante. Și când liniștea s-a restabilit, nu mai găsim cuvinte pentru a exprima: “Ce minunăție ! Ce revelație ! Această voce interioară există tot timpul”.

Atunci când aveți de luat o decizie, când aveți de rezolvat probleme extrem de importante pentru viața dumneavoastră, pentru viitorul vostru, și dacă sunteți foarte tulburat, foarte agitat, pentru că în voi există prea multe lucruri care clocotesc, care intră în contradicție (o voce spune: “Nu acționa, așteaptă !”. O alta spune: “Ba nu, hai acum !”) în toată această învălmășeala, în tot acest haos, nu se poate vedea clar, și de aceea nu trebuie niciodată, am mai spus-o la conferințe, să luați o decizie, pentru că, indiferent care va fi aceasta, ea va fi influențată de toate aceste curente, de toate aceste forțe care adesea nu sunt din cele mai “catolice” ! Și apoi survin regretul și suferința... Atunci, cum trebuie procedat ? Iată: trebuie să ne spunem: Stai puțin ! Îmi iau răgazul necesar pentru a reflecta. Și ne luăm întâi timp pentru a ne calma, pentru a ne liniști, pentru a deveni receptivi, pentru a auzi Vocea Eului Superior (sau dacă vreți, o puteți numi Vocea Spiritului). Când această liniște s-a restabilit, totul devine posibil; atunci, după un oarecare timp, se creează în interior o claritate, o limpezime, o siguranță și iată: decizia poate fi luată ! V-am mai spus-o și într-o conferință anterioară: să nu întreprindeți niciodată ceva, să nu mergeți undeva, să nu vă decideți pentru o asociere, un contract, o căsătorie, pentru orice, atâta vreme cât simțiți în interiorul vostru o neclaritate, ceva întunecat, o ezitare, o teamă, o frică..., nu trebuie să porniți la drum, căci vă veți lovi de obstacole, de dificultăți. Aceste ezitări, incertitudini, vă vorbesc, vă previn; dar oamenii neglijează acest aspect și iau decizii chiar și atunci când în interiorul lor este întuneric, când există o stare de tulburare, ei forțează nota și după aceea, constată că au dat greș... A existat “ceva” care i-a avertizat, dar ei n-au sesizat.

Deci trebuie, întotdeauna, să așteptați până când în interiorul vostru, lucrurile se liniștesc, se clarifică, până când veți avea o certitudine absolută, și doar atunci, când nu mai există nici o umbră, veți putea porni; atunci veți reuși, atunci veți afla ceea ce căutați. Iată ! Acesta este un criteriu atât de sigur, încât îl puteți utiliza fără griji. Dar, nu sunt mulți aceia care cunosc aceasta și în general oamenii iau decizii în pofida acestor stări interioare de neliniște. Nu trebuie niciodată luate decizii atâta vreme cât, în interior, există lucruri întunecate, neclare... Ceea ce vă spun eu acum, valorează milioane ! Trebuie să știți să apreciați aceste cunoștințe. Pentru majoritatea oamenilor, un diamant, un smarald, o bijuterie, reprezintă ceva valoros, iar cele ce eu vi le-am spus mai înainte, oh, nu reprezintă pentru ei mare lucru ! Pentru Inițiați, această cunoaștere, această Lumină, este mai prețioasă decât tot aurul; dar, pentru a ajunge la aprecierea acestui mare adevăr, sunt necesare mai întâi suferința, nereușita, greșeala... Acum tineretul începe să înțeleagă de ce este atât de necesar liniștea interioară pentru a fi bine ghidați. Dacă ei afirmă că liniștea interioară este greu de obținut, căci totul în ei este clocot, turbulent, tinerețea clocotește, arde totul..., eu nu-i contrazic; dar, totuși, se poate aștepta câteva minute, câteva ore, cât este necesar, pentru ca să te liniștești, să-ți regăsești calmul și echilibrul, înainte de a lua o decizie, căci sub impulsul pasiunii, al sentimentelor, al șocului, nu se poate vedea clar, căci există foc, există “căldură”, dar nu există “Lumină”, iar căldura și Lumina sunt necesare. Acestea sunt două forțe care își au fiecare locul lor în mintea unui Inițiat și ele sunt foarte importante, dar el nu pune căldura în mintea lui, ci în inima lui, iar Lumina o va pune în cap. Oamenii obișnuiți lasă căldura să se instaleze în capul lor, și Lumina în inimă, în picioare, sau mai știu eu unde...

Să vedem acum, de ce Inițiații se comportă astfel; pentru că ei au studiat natura umană într-un mod atât de perfect și pentru că sunt foarte bine instruiți, conduși și dirijați. Sunt din nou obligat să vă dau câteva exemple, pe care vi le-am dat deja. Să ne imaginăm un vapor: Unde este căldura ? În interiorul vaporului: cazanul, cărbunii, există foc, flăcări și anumiți marinari care alimentează cazanul și diferiți combustibili; dar ei nu văd în ce direcție merge vaporul ? Și care este rolul căldurii ? Propulsează ! Și vaporul se deplasează datorită acestei călduri.

Dar lumina ? Ea nu propulsează. Puteți dispune de cea mai puternică lumină, dar dacă nu dispuneți și de căldură, nu veți putea întreprinde nimic, nu veți putea

mișca, nu veți putea nici măcar evita obstacole, chiar dacă le veți vedea. Căldura este cea care mișcă, propulsează, pune în mișcare, dar de multe ori îți poți rupe gâtul. Și iată de ce un bun căpitan are un binoclu, privește, se orientează și apoi dă comenzi; dar el nu poate propulsa vaporul. El nu deține forța, dar el dă comenzile și ceilalți îl ascultă orbește. Iată de ce Lumina trebuie plasată în cap, pentru a vedea lucrurile, iar în inimă este nevoie de multă iubire, de multă căldură, căci altfel omul nu se va deplasa; iată deci, cum căldura și Lumina își au fiecare locul său; trebuie deci, ca tineretul să-și sporească Lumina, iar bătrânii care au multă Lumină, dar din păcate căldura le-a scăzut, au nevoie de căldură. Tinerii au câteodată prea multă căldură, și aceasta le dăunează; dacă vor da din ea bătrânilor și aceștia le vor da puțină Lumină, sfaturi, atunci va fi formidabil !

Dacă veți citi conferința “Copilul și bătrânul”, veți înțelege o mulțime de lucruri. Atunci veți înțelege de ce am spus că eu, în inima mea, aflată în permanență mișcare, rămân un copil; acesta este foarte tânăr și nu prea învățat; în schimb, în capul meu sunt un bătrân, deci, atât copilul cât și bătrânul se află în mine. Dar, în societate, ce se întâmplă ? Întâlniți câteodată în societate un om care are deja inima bătrână, dar în schimb, inima lui este de sugar; în timp ce ar trebui să fie invers ! Inima lui s-a rătatit deja, este un bătrân, iar mintea lui nu știe mare lucru !

Un Inițiat își va păstra întotdeauna inima de copil, în timp ce mintea lui va fi mai bătrână decât toți bătrânii. Atunci, putem înțelege cuvintele lui Iisus: “Dacă nu veți fi ca niște copii, nu veți intra în Împărăția Cerurilor”, pentru că acolo bătrânilor le este interzisă intrarea; acolo nu există bătrâni ! Trebuie să devenim copii și atunci suntem acceptați. Dar ce înseamnă să fii copil ? Oamenii își închipuie că știu, dar în realitate ei nu știu. Eu am explicat în acea conferință. Iisus spunea: “Cine nu este asemeni unui copil nu va intra în Împărăția Cerurilor”. Aceasta nu este pentru bătrâni. Aceasta este un loc al iubirii și copiii posedă multă iubire; ei sunt învățați mai târziu, când cresc, cum să devină înțelepți, dar de fapt, iubirea este atotputernică, ea este cea care ne aduce înțelepciune. Câte lucruri în câteva cuvinte ! Și acum am să vă arăt cât adevăr este în ele ! Cel ce se apropie de ele, cel ce le trăiește, simte înăuntrul lui un ritm și o armonie extraordinară. Și în dans există ritm. Oamenii nu știu că trebuie să danseze toată ziua. Dar nu așa cum se înțelege în mod obișnuit, ci în toate mișcărilor și gesturile. Când vă mișcați, când deplasați un obiect, totul trebuie să fie suplu, armonios, ritmat, ca să simțiți în orice gest, fie el măsurat sau nu că

totul dansează ! Oamenii sunt încă foarte departe de această cunoaștere. Dacă îi observați, gesturile lor sunt bruște, sacadate, ei răstoarnă, sparg. Dacă le priviți mimica, gesturile, le ascultați cuvintele, vă dați seama. Pentru mine este foarte ușor să-mi dau seama dacă oamenii au înțeles aceste lucruri sau nu. Îi privesc cum merg, cum se mișcă, cum vorbesc, și-mi dau seama dacă au găsit sau nu liniștea interioară. Când în interior există ceva în dezordine, ceva contradictoriu, atunci gesturile lor sunt neîndemânatică. Ați observat că, chiar atunci când faceți gimnastică, în anumite dimineți, exercițiile nu vă reușesc, echilibrul are de suferit. Unde se află echilibrul ? În urechi, în aparatul lui Corti. Ei bine, chiar acolo este înțelepciunea. Deci există un oarecare deranjament.

Într-o zi vă voi explica că există numeroase boli de nervi care își au originea în deranjamente ale aparatului lui Corti. Și într-o zi știința va descoperi că acolo se află un dezechilibru. Să ne ocupăm de urechi: astăzi lumea nu bănuiește că aparatul lui Corti se află cauza a numeroase dezordini și boli. Iată câte ceva din noua medicină. Deci, observați-vă comportamentul atunci când faceți curățenie, când spălați... Indiferent ce faceți, dacă nu o faceți cu un anumit ritm, cu bucurie, cu o dilatare, cu o deschidere, atunci înseamnă că există o crispă, un blocaj datorat unei furii, unei mâinii, și mai devreme sau mai târziu vă puteți îmbolnăvi. În această stare nu veți putea să vă faceți prieteni, căci ei vor simți că în voi există o lipsă de armonie, care se propagă, și vă vor evita. Ei nu cunosc aceste lucruri, dar au niște aparate care funcționează dincolo de conștiința lor și care îi avertizează. Ei vor spune: "În preajma acestui om nu mă simt bine". Este obligatoriu să învățați aceste lucruri. Este în interesul vostru. Nimic brusc; lăsați-mi mie toate gesturile bruște, căci eu știu cum să le utilizez, câteodată; Napoleon a spart un obiect în fața Papei și cu acest gest l-a cucerit. Sigur, câteodată te saturezi să fi mereu liniștit, calm și simți nevoia unei manifestări. Dar nu trebuie abuzat. Eu am spus-o, într-o conferință: prostia omenească este și ea un dar de la Dumnezeu, dar nu trebuie abuzat de ea. Doar din când în când. Dealtfel ați observat și în comportamentul meu; există câteodată manifestări rapide, dinamice, dar numai atunci când trebuie să fac o operație, când trebuie să fac repede, repede, căci altfel moare ! Iată lucruri foarte importante. Dacă nu vrem să cunoaștem, să învățăm, să introducem în noi liniștea interioară, atunci nu vom reuși să atingem alte lucruri și apoi altele și apoi altele, și atunci rezultatele vor fi catastrofale. Eu vă indic drumul spre succes, chiar și în afaceri, spre magia albă. Căci tot ce este armonios, luminos, liniștitor, pur, este magie

albă. Contrariul pe care nu vreau să-l menționez, este magia neagră. Iată, eu sunt în același timp și femeie și bărbat, da, dar în mod conștient.

Atunci când am fost în India am discutat cu Swami și Yoghini și le-am cerut să-mi explice simbolul lingamului. După aceea le-am spus că nu l-au înțeles așa cum trebuie, și ei s-au supărat; le-am spus că din moment ce ei caută o femeie, ei nu au realizat lingamul, căci el nu este altceva decât cele două principii: masculin și feminin. Ați văzut că în toate templele Indiei acest simbol este prezent. Câteodată nu există altceva, nu există statui, nu există nimic decât acest simbol. Pentru ei el reprezintă simbolul cel mai condensat, cel mai sacru, cel mai profund și tocmai ei nu l-au înțeles. L-au înțeles superficial, dar nu în interior. “De ce nu sunt separate?”, am întrebat eu, de ce sunt împreună principiul masculin și cel feminin? Pentru că rishi, care v-au precedat, cunoșteau aceasta, ei v-au explicat dar nu ați înțeles. Omul trebuie să fie și bărbat și femeie în același timp. Emisiv și receptiv. Puternic și blând. Inteligent și afectuos. Când cineva va reuși să realizeze ambele principii el nu va avea nevoie de altcineva, de o femeie sau de un bărbat, pentru că le posedă în interiorul său. De ce acum ei caută în afară? Pentru că lipsesc înăuntru, și în dorința de a deține și celălalt principiu, de a fi complet, omul îl caută în afara sa. Dar aceasta înseamnă că nu a atins încă perfecțiunea. Sigur că nu trebuie să exagerăm.

Când cineva va poseda în interiorul său și principiul feminin, atunci toate femeile i se vor părea frumoase. La fel și o femeie. Până însă se va realiza aceasta, sigur că este necesar și prezența exterioară. Dar există Mari Inițiați care nu mai au nevoie de ea. Ei văd principiul feminin peste tot, căci îl dețin și în interiorul lor și se află scufundați într-un ocean de fericire, și nu pornesc în căutarea unei femei în exterior. Când le-am explicat acestea, ai, ai, ai...! Nu știau ce să-mi răspundă, pentru că între ei se aflau și unii care erau căsătoriți. A, le-am spus eu: “Dacă aveți câte o soție ca o colaboratoare, o asociată, pentru a face lucruri împreună, aceasta este minunat, este necesar. Dacă mergeți însă mai departe, atunci nu ați rezolvat problema.

Da, este nevoie să vă căsătoriți pentru că într-ajutorarea este formidabilă: să ai patru brațe, patru ochi, două guri, patru urechi, este mai bine; cu patru picioare alergi mai repede. Dar soții trebuie să fie ca asociații. Aceasta este frumos. Este frumos! Este formidabil! Este minunat o astfel de căsătorie! Sau, într-un caz excepțional, când s-au pregătit, când au lucrat, când au meditat, când

s-au purificat, a venit un moment când vor da naștere unui conducător spiritual, Mare Maestru al Umanității, cum a fost Krishna sau Zoroastru.

Aceasta este minunat ! Și atunci, zi și noapte, se vor bucura de aceasta, dar vor rămâne lucizi.

Eu nu sunt împotriva căsătoriei, căci este nevoie să se nască copii, și eu vreau ca Fraternitatea Albă să crească, sunt fericit. Numai să nu existe între ei, unii care să înșele. Frații și surorile se roagă mult, mult, pentru ca un spirit luminos să coboare și să se reîncarneze pentru a ajuta umanitatea. Dar în fraternitate nu este recomandabil ca membrii ei să se poarte ca animalele și să gândească și să lucreze doar pentru plăcerea în sine. Eu nu sunt bigot, nu sunt limitat, dar văd lucrurile într-atât de diferit încât mă simt obligat să vă spun și punctul meu de vedere. Și dacă există frați și surori care nu au ajuns la acest mod de simțire și comportament care cere să fii foarte puternic, ei nu trebuie să dispere, să se sinucidă, să-și spună: “Sunt blestemat !”. Nu ! Într-o zi vor reuși și ei, dacă vor persevera și vor depune eforturi, într-o zi vor deveni și ei fluturi, și lumea va spune despre ei: “Ce fluturi drăgălași !”. V-am spus ceva care să vă supere ? Nu, eu sunt foarte îngăduitor. Cineva acum ar putea să-mi spună: “Eu cunosc un caz de hermafrodit !”. Eu îi voi răspunde: “Nu despre asta este vorba !”. El îmi va da replica: “Dar acela așa s-a născut. El are în el ambele principii !”. “Nu”, îi voi răspunde eu, “...nu trebuie să fi hermafrodit, ci androgin !”. Este cu totul altceva. Androgin înseamnă a deține ambele principii: masculin și feminin, în timp ce hermafrodit înseamnă a le avea în planul fizic, ceea ce nu rezolvă lucrurile. Androginul este altceva.

Un minut de meditație.